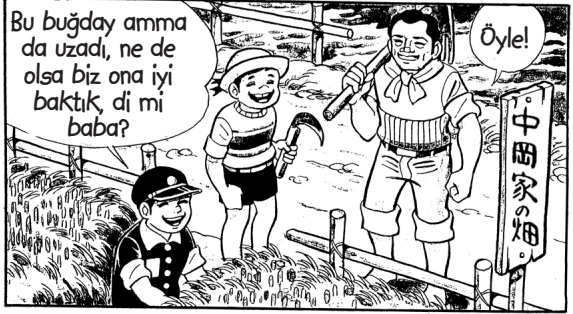

Buğday filizleri
karların içinde çıkar
ama üzerlerine tek tek
basılır...

Ezilmiş buğday,
yeryüzüne güçlü kökler
yollar, soğuğa, rüzgâra
ve kara dayanır,
uzamaya devam eder,
günün birinde
ürün verir.

Bu buğday amma
da uzadı, ne de
olsa biz ona iyi
baktık, di mi
baba?

Öyle!

Yer: Nakaoka ailesinin tarlası

Bu buğdayı çok
yakında
yiyebilecez Shinji!
Ne harika
di mi?

Ben birazını
şimdiden
yemek
istiyorum
Gen!

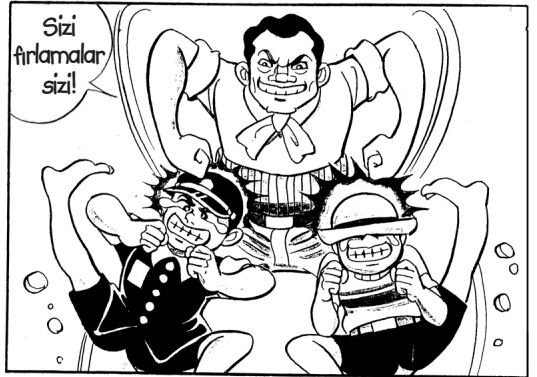
Anneme
buğdaydan
ekmek
yaptırıcam!

Ben
şehirye
istiyorum!

Çocuklar
siz de bu
buğdaylar
gibi
büyüyecek-
siniz.

Evet baba
biliyoruz, sen;
üzerinize basılrsa
bile büyüyün
diyorsun!

Sizi
fırlatmalar
sizi!

Hiroşima,
Nisan 1945... Japonya'nın
Pasifik'te Amerika ve
İngiltere ile olan savaşının
son ayları...

İşe bak, saat daha sabahın 5:30'u ama
babamız öğle yemeğinde yiyeceği ucuz
şehriyelerle dolu çantasıyla sokakta... Yok-
sul halk için amma zor bir yaşam bu yaaa,
pirelerin ısırmadığı günümüz yok!

RAAAARIIIIIRAAAARIIIIII!

Eyyah!
Hava
saldırısı
başlıyor!

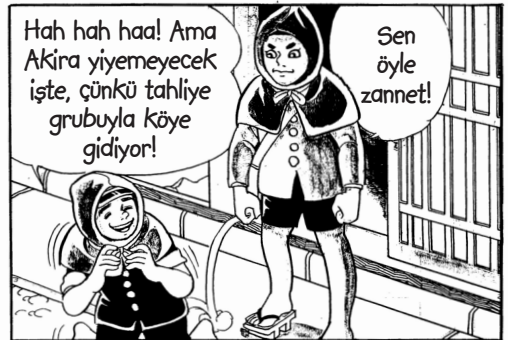
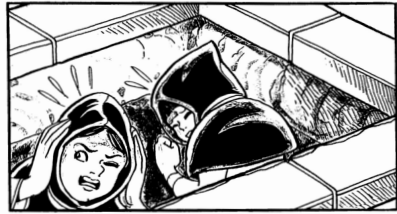
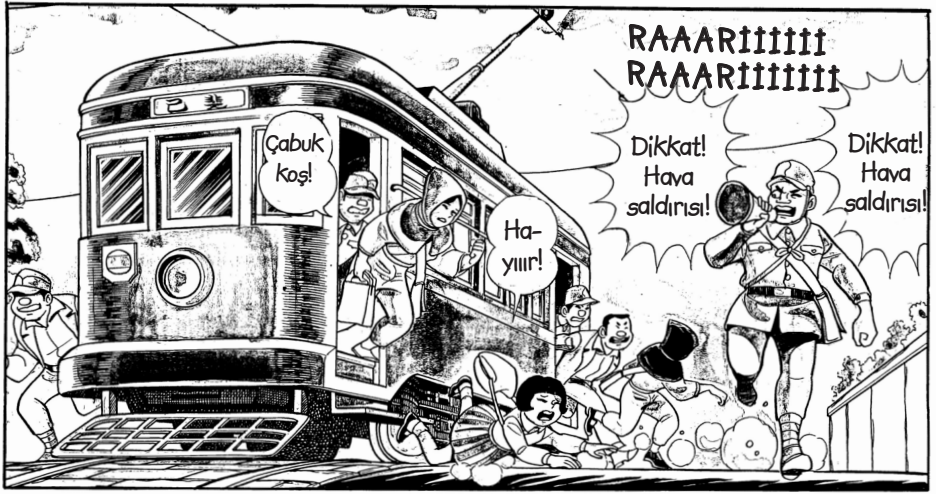
**RAAAARIIIIII
RAAAARIIIIII!**

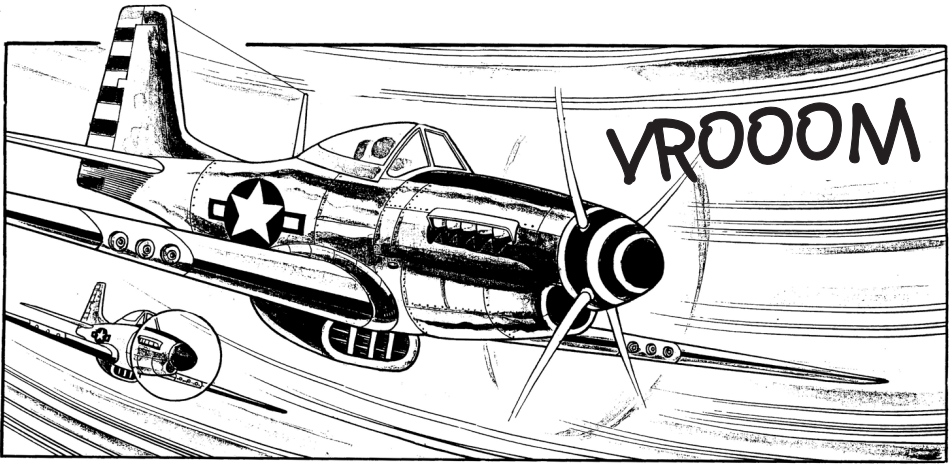

Ba-
ba-
cım...

Çabuk
eye
girin!

Siz neden hâlâ
ortalıktasınız
yaaa? Bomba-
lanmak üzereyiz,
çabuk sığınağa!

Tamam
Koji
tamam.

